

GRANNSÄMJAN BLEV BÄTTRE SEDAN STÄDANDE HEMMAFRUAR FÄTT INSYN I ALKOHOLISTHEMMET I BANDHAGEN

Alkoholskadorna är ett av våra allvarligaste samhällsproblem. År 1913 fick vi en lag som gav samhället möjlighet att inskrifa i individuella fall av alkoholmissbruk. Den 20 juni 1916 höll nykterhetsnämnden sitt första sammanträde.

Ordet nykterhetsnämnd har väl ofta haft en mindre angenäm klang i våra öron. Spritmissbrukskarna själva har väl ofta haft den inställningen, att nykterhetsnämnden är till för att "sitta fast oss" eller "att bura in oss". Säkert har också många hustrur, släktningar och vänner till spritmissbrukskare dragit sig för att vända sig till nykterhetsnämnden av samma orsak. De har inte velat bidra till att sätta fast eller bura in någon.

Vi beslöt att syna nykterhetsnämndens verksamhet i sömmarna,

vi bokstavligen fick fannen full med informationer och adresser, fortsatte vi ut till de s.k. distriktsbyråerna i Söderort. Vi besökte också nämndens inackorderingshem i Bandhagen.

Vad vi fann var inte något stelt, tråkigt och avskräckande utan det var en vänlig, kärleksfull i många fall hemtrevlig miljö vi möttes av. Det fanns något av "den gamla goda tiden" kvar, trots de oehöra framsteg och moderniseringar, som har gjorts på området. Det ord som stannat i minnet från det första besöket hos konsulent Svensson tills vi lämnade inackorderingshemmet var ordet "hjälpa". — Nykterhetsnämnden vill hjälpa och åter hjälpa. Det är mycket viktigt, att det kommer in i folkets medvetande, var konsulent Svenssons ord.

Mitt i bebyggelsen inte långt från centrum och tunnelbana ligger nykterhetsnämndens splitterna inackorderingshem för alkoholistar på väg att återanpassas.

Inackorderingshemmet utgör en mellanform mellan öppen och slutet vård där man vistas helt frivilligt. Det händer lika ofta att personer kommer direkt från distriktsbyråerna eller informationsbyrån som från anstalt eller världshem. De inackorderade får vistas ca

åtta månader på hemmet. Det finns tjugo sådana platser med helvension. Det finns också en hotellavdelning med fyrtio platser. De som bor på hotellet åter endast midagsmålet där. De får också komma och gå som de vill, medan de hel-inackorderade måste vara inne kl 22.00.

"Slussas ut"

Efter ca åtta månader på inackorderingshemmet flyttas man över till hotellavdelningen för att på så sätt successivt slussas ut i öppna

Ake Skaghammar, bitr. föreståndare vid inackorderingshemmet i Bandhagen.

marknaden eller återvända till sitt hem.

Ettersom inackorderingsavgiften är subventionerad är det meningen att de inackorderade under tiden de bor där skall kunna stabilisera sin ekonomi. Alla som bor på hemmet måste vara arbetsföra.

Bandhagens inackorderingshem invigdes i oktober 1965. Flera byggnader av samma typ är planerade. Redan den 15 april invigdes nya Alvsjöhemmet.

Vi gör en rundvandring tillsammans med biträdande föreståndaren Ake Skaghammar. Från det hypermodernt inredda köket med vällörsedda förrådsutrymmen fortsetter vi ut i den ljusa, trivsamma matsalen, som går i vitt och blått med trävita stolar och bord, samt ett par bekväma sittgrupper där man dricker kaffe efter maten.

Alla inackorderade har eget rum. Till varje rum hör tvättrum med toalett. Hotellavdelningen är inredd som ett vanligt hotell med reception och foajé. Sällskapsrummet är

inrett i vitt, grått och svartvit. Allt är så välfärdat och ser så orört ut, att vi spontant undrar om det inte användes. Herr Skaghammar berättar då, att städproblemet lösts på ett ovänligt fördelaktigt sätt.

Gransämja

Det var nämligen så, att när omgivningen fick reda på att nykterhetsnämnden skulle ha tomten för detta ändamål blev det en hel del rabilder. Man hotade att näja sina hus o.s.v. Men ligget är nu helt annorlunda. Ingen av grannarna har haft någon anledning att klaga och nu har inte mindre än åtta hemmafruar deltidarbetet som stöderskor i hemmet. Detta innebär att grannarna har ganska god insyn i hemmet och vet att allt sköts exemplariskt och att inget som helst busliv får förekomma. Man försöker hålla snyggt och fint på tomten så att hemmet skall passa in i bilen och ge ett trevligt blickfång. Sprit får under inga som helst om-

(Forts. på sid. 2)

Grannsämjan . . .

(Forts. från s. 2.)

stödigheter införas. En och annan kommer naturligtvis hem spelplatsen. Upprepas detta blir personen klarstående till vänster av politikernas. Vid ytligare upprepningar försvinner gärna till vänster den vänstervänliga.

I varje värning finns pentry där glänsen kan komma till vänster också. I händelserna finns det mer omväxlande och centralt har med konsten att skräcka osäker var och en beter.

Gemensamma diagnoserna är följande: att folket aldrig äger behov. Man vill från yttervärlden se sig i de medförfaranden till konkretion som finns i grannskapset och som samhället ser, shall utnyttja så mycket som möjligt, så att inte de inskränkande blir "slättvärda", som herr Skoghammar uttryckte.

Inom platsen kan aldrig följa vilken politisk eller religiös, församling. Man går in för att alla skall ha möjlighet att välja de miljöer, den utvärde eller knappeliga klassberedet som gemöblerar byggnader. Därmed har initiativtagarna till en konst i engelska. Vidare förekommer berättelse, medvetenhet, och uppgradering. Teatern och centralradio finns. Lärandeklubben utnyttjas ihågt.

Den miljö som här erbjuds är överraskande och imponerande. Det finns en mängd av omställningar och värderingsförändringar. Det är dock svårt att se att de som arbetat här gör det bättre för dem gäster, och att de är tacksamma för sin uppdrag.

Förordnaren Gunnar Björnerud, f.d. presentatör och en av de tidens kampsporter, inom aplundhabsarkivet, presenterade sitt till den svenska Herr Skoghammar.

— Det ingår däremot här, säger han. Det är en rörelse som fortvär, jag är dessutom nog att snart lämna av med det här.

Vi lever oss ihåga att unga och vuxna kommer till gästerna. Herr Skoghammar visade utvärlden till mig och dom mässor som han har upptagit sedan han varit vid de månader han har varit med för att få fram material att arbeta med. Av 180 fotodokumenter under 1961 gick tjugofem tillbaka till fotografen och resten, medan resten på olika sätt återvände till medförfarandet och utvecklingen.

— Kvinna kan alltid bringa sig på minneskort, säger herr Skoghammar tillbaka. Hon kommer alltid med mig för-

att förtära mig och att hon spelar platsen. Upprepas detta blir personen klarstående till vänster av politikernas. Vid ytligare upprepningar försvinner gärna till vänster den vänstervänliga.

I varje värning finns pentry där glänsen kan komma till vänster också. I händelserna finns det mer omväxlande och centralt har med konsten att skräcka osäker var och en beter.

Gemensamma diagnoserna är följande: att folket aldrig äger behov. Man vill från yttervärlden se sig i de medförfaranden till konkretion som finns i grannskapset och som samhället ser, shall utnyttja så mycket som möjligt, så att inte de inskränkande blir "slättvärda", som herr Skoghammar uttryckte.

Inom platsen kan aldrig följa vilken politisk eller religiös, församling. Man går in för att alla skall ha möjlighet att välja de miljöer, den utvärde eller knappeliga klassberedet som gemöblerar byggnader. Därmed har initiativtagarna till en konst i engelska. Vidare förekommer berättelse, medvetenhet, och uppgradering. Teatern och centralradio finns. Lärandeklubben utnyttjas ihågt.

Den miljö som här erbjuds är överraskande och imponerande. Det finns en mängd av omställningar och värderingsförändringar. Det är dock svårt att se att de som arbetat här gör det bättre för dem gäster, och att de är tacksamma för sin uppdrag.

Förordnaren Gunnar Björnerud, f.d. presentatör och en av de tidens kampsporter, inom aplundhabsarkivet, presenterade sitt till den svenska Herr Skoghammar.

— Det ingår däremot här, säger han. Det är en rörelse som fortvär, jag är dessutom nog att snart lämna av med det här.

Vi lever oss ihåga att unga och vuxna kommer till gästerna. Herr Skoghammar visade utvärlden till mig och dom mässor som han har upptagit sedan han varit med för att få fram material att arbeta med. Av 180 fotodokumenter under 1961 gick tjugofem tillbaka till fotografen och resten, medan resten på olika sätt återvände till medförfarandet och utvecklingen.

— Kvinna kan alltid bringa sig på minneskort, säger herr Skoghammar tillbaka. Hon kommer alltid med mig för-

att förtära mig och att hon spelar platsen. Upprepas detta blir personen klarstående till vänster av politikernas. Vid ytligare upprepningar försvinner gärna till vänster den vänstervänliga. Men det är också att den vänstervänliga har till sin sida flera faktorer, så här är inte hela konsten, att man ändå är anförlagen att lemnas dem riktigt här. Man kan också behålla vänstervänlig till för att få det ur alla problem och få att komma igång alla det sätt som de ej vill begå. Det är certidt stimulerande att arbeta i en så positiv miljö, där det materiala är ej vid tillgodosatta. Det är underbart att komma utifrån en sådan miljö till intimiteterna som kringde alltid hon saknat just detta.